

татуировката, баща ми ме взе съ себе си въ гората на ловъ. Копие знаяхъ да мѣтамъ вече доста добре, но бумерангъ<sup>1)</sup> хърляхъ лошо. Съ това оржие мъчно се работи. То е тъй направено, че който го хвърли както трѣбва, то попада въ целъта и пакъ се възвръща въ ржцетъ на тоя, който го е хвърлилъ. Въ това рѣдко сполучавахъ. Затова пъкъ бѣхъ много ловъкъ въ друго изкуство, не по-малко мъчно и по-опасно: азъ умѣхъ да се катеря отлично по дърветата. Каучуковитъ дървета сж много дебели, тъй че е невъзможно да се обгърнатъ съ ржце гладкитъ имъ прави стѣбла. За да се изкатери човѣкъ на него, трѣбва да направи съ брадвата три стѣпала по кората му, едно надъ друго на известно разстояние; после да се хване съ дѣсната ржка за най-горното, въ долното да тури дѣсния си кракъ, въ срѣдната — лѣвия. Съ лѣвата си свободна ржка да издълбае стѣпало по-горе отъ онова, дето се е хваналъ съ дѣсната ржка. После, като поеме брадвата съ зжбитъ си, да се хване съ лѣвата си ржка за новото стѣпало, а съ дѣсната да направи друго стѣпало още по-горе. По тоя начинъ правѣхме единъ видъ стълба до върха на дървото и, катерейки се по нея съ ржце и крака, хващяхме спящитъ бѣлки и папагали, убивахме ги и ги хвърляхме долу на домашнитъ си, които съ радостни викове ловѣха плячката. Да се покатери човѣкъ на дърво по изсѣчена стълбичка може много бързо; обикновено, въ една — две минути стигахъ до върха. Но, повтарямъ, тая работа е много мъчна и опасна.

Безброй пѣти падахъ и се избивахъ, додето ржцетъ ми и краката ми добиятъ нуждната сила и ловкостъ. Тѣлото ми бѣше все насинѣло, разкърва-

<sup>1)</sup> Бумерангъ — оржие отъ изкривено дърво, съ заострени краища.